

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ПРАЗНИКА

брой 18 • год. ХС • 29 септември 2011 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.com

Капитан Петко Войвода се извиси и в Киев

„Петко лъо, капитанино“ огласи украинската столица и трогна десетките българи и гости

В септември 2011 г. Капитан Петко Войвода вече гледа с харамийски поглед в центъра на Киев от постаментата си в една от най-посещаваните градинки в централната градска част на украинската столица - тази на улица „Иван Федоров“, срещу посолството на Македония и Турския културен институт в украинската столица.

По повод 165-годишнината и рождението на Капитан Петко Войвода бе открит бюст-паметник на националния герой в централния градски парк на

украинската столица Киев. Това ще бъде 33-тият паметник на Петко Киряков. В България те са 30, един има в Рим и един в частен двор в родното място на Войво-

дата - гръцкия град Осини (Доган Хисар).

Паметникът в Киев е изграден по инициатива на Съюза на тракийските дружества в България и е

дело на съвместните усилия на СТДБ, на Асоциацията на българи в Украйна и на Киевската гръжвадна администрация.

На стр. 3

Тракийци ще подкрепят Ивайло Калфин и Стефан Данаилов

На 19 септември 2011 г. в Тракийския дом в София Централното ръководство на СТДБ проведе среща с кандидата за президент Ивайло Калфин. Тя бе по инициатива на кандидат-президентската двойка Ивайло Калфин – Стефан Данаилов. Присъстваха и членове от ръководството на ПК „Тракия“.

Срещата бе предшествана от кореспонденция между кандидат-президента и председателя на СТДБ Красимир Премянов.

На стр. 6

Ивайло Калфин получи дар от тракийци – портрет на Капитан Петко Войвода

С България в сърцето

Тогор Коруев

Тогор Коруев

Месец септември е наситен с празници. Е, Девети септември изпадна от официалния календар на Република България, но това не може да отнеме правото на мнозина да почитат и този ден, който няма как да бъде зачеркнат от родната история, нито да бъде забравен. Но 9-ва септемврийски национални празника са безспорни - Съединението от 6 септември 1885 г. и провъзгласяването на независимостта на 22 септември 1908 г. И радостно е, че народът ни днес ги отбелязва достойно, няма го предишното омаловажаване или подценяване. Двете паметни събития имат много общо помежду си, защото те са чисто наше творение – триумф на българизма, проява на родния дух и народното единение, но и върхове в българската дипломация, тъй като стават без подкрепа отвън, дори нещо повече – Великите сили не одобряват непокорството и самостоятелността, заложили в тях. „Тайният“ бунт на съединистите бе както отклик на повика на кръвта да се съединят българите, разделени от натрапена граница, така и стремеж към приемане на европейските идеи за демократичност, равенство и хуманизъм. Неслучайно надпис, заимстван от белгийската политическа лексика, краси и днес нашия парламент, превърнал се е в негов лозунг. Както пише проф. Андрей Пантев отделиянето на Източна Румелия от Княжество България бе езоповски опит за създаване на изкуствена нация. И ако не беше денят 6 септември 1885 г., щеше днес да се говори за румелийска нация на Балканите и България щеше да стига до Вакарел, свита между Дунав и Стара планина. С храброст и гързост, но и с мъдрост съединистите се противопоставиха на решението на Великите сили да ни разделят и го обезсмислиха. Те направиха крачка към осъществяване на националния идеал за обединяване на всички българи. Българите в поробените Родопи, в Тракия и Македония празнуваха искрено победата в Пловдив. И подхранваха надеждите си. Проф. Андрей Пантев вижда и обратната страна на медала – след Съединението България става черната овца на Балканите, то е заплашителната причина за бъдещия евентуален възход на страната. Неслучайно Сърбия ни напада, Великите сили настояват София да падне без бой, за да не се проливал кръв, но нападателите са посрещнати от младата българска войска и позорно разгромени.

На 22 септември 1908 г. в църквата „Св. 40 мъченици“ на Царевец във Велико Търново България зачеркна гумата „васалитет“, скъса административните окови, свързващи ни с османското минало, и ограниченията, наложени от Берлинския договор от 1878 г. и обяви своята независимост и правото да определя формата на гръжвавност. Това събитие е следствие на дългогодишните освободителни борби и усилия за изграждане и обединяване на българската нация. Думата независимост става сладка като свободата.

На легендарния Петко Войвода забраняваха да влиза в Източна Румелия, васалитет на Турция. Румелийските власти го гръжаха далеч от границата. Но той не спираше във Варна да живее със съдбата на българите от поробените земи и да работи за избявването им. Количина са славните българи, направили толкова много за извоюването на свободата и независимостта и за осъществяване на националния идеал – като Войвода, като руски капитан, като закрилник на населението на Тракия и Родопи, като идеолог и деец на организираното тракийско движение. И ето че името на легендарния български Войвода ще влезе в летописа на тазгодишния месец септември с откриването на негов паметник в центъра на Киев - столицата на Украйна.

Какво по-хубаво от това да се прославя името на нашия голям национален герой зад граница. Идеята тръгна от тракийската организация и нейния председател Костадин Карамитрев и бе подкрепена от Асоциацията на българите в Украйна и общинската управа на Киев. По-голямата част от корените на българите в тази славянска страна са тракийски и те не забравят това. Благодарим им!

ОБЩИНА МАДЖАРОВО
И СЪЮЗЪТ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ
организиран на 1 октомври 2011 г. в Маджарово
НАЦИОНАЛНО ТРАКИЙСКО ПОКЛОНЕНИЕ,
посветено на 98-годишнината от разорението
на тракийските българи.
Начало: 11 часа, пред пантеона на загиналите тракийци.
ЗАПОВЕДАЙТЕ!

Незабравимата Магда Пушкарлова

Проф. Манол ТОДОРОВ - фолклорист

Известната народна певица Магда Пушкарлова познавам още от юноша. Тя беше в красиви приятелски отношения с майка ми Атанаска Тодорова, която много уважаваше Магда като талантива изпълнителка на странджанската песен, родееща се с мъдрата тракийска песен. Кое ме впечатляваше още от юноша? Магда Пушкарлова беше красива и чаровна жена. Но не беше това най-важното за нейната личност, а това, че притежаваше висока интелигентност, изискано възпитание, както и впечатляваща култура. Винаги съм изпитвал удоволствие да разговарям с леля Магда, защото тя говори мъдро и увлекателно, многообразно и художествено. Две срещи съм имал с нея, които оставиха дълбоки следи в моето съзнание. Едната беше през 1982 година. Правех филм в БНТ за майка ми, Атанаска Тодорова, по мой сценарий, в който включих и леля Магда, за да каже няколко думи за нея. Това беше необикновено слово, което може да произнесе човек с голямо сърце, с поетична гуша и висока култура, човек, погълнат от българското народно изкуство и отгаден изцяло в негова служба и плен.

Втората ми среща с леля Магда беше на моето честване 40 годишна творческа дейност. Тя ме удостои с присъствието си и каза на сцената няколко думи за мен. Словата трогнаха не само мен, но

„Поклон пред вас, наши предци, изпратили ни от вековете странджанската народна песен! Поклон пред вас, наши прабаби, баби и майки, създали пеещата история на робията, на Преображенското въстание и неговите водачи! Какво бихме пели ние, днешните, а и утрешните поколения без вашите музикални и поетични дарби, сътворили странджанската песен.“

Магда ПУШКАРОВА

и всички в салона на Военния клуб. Днес, като специалист в музикално-фолклорната наука и практика, вече мога да направя една оценка: певицата Магда Пушкарлова е епоха в странджанската народна художествена култура. Тя първа запя по Радио София, първа запозна слушателите с удивителната, богато орнаментирана народна песен.

Магда Пушкарлова е талантива интерпретаторка на песента от Странджа, с творчески индивидуален подход към изпълняваните песни, които блестят с обаянието на нещо необикновено, нещо гениално. Всичко това е плод на нейното интуитивно музикално чувство и музикално мислене в развитието.

Магда Пушкарлова остави ярка дара в нашата фолклорна музикална традиция. Тя се отгаде на странджанската народна песен с цялата си гуша и сърце, с цялата си същност.

Именитата певица сред свои приятели

Обезбългаряването на Западна Тракия 1919-1924 г.

Насилия над българите и изгонването им

Анастас Сп. РАЗБОЙНИКОВ

(Продължение от миналия брой)

III

Още лорд Кързон при разискванията на конференцията в Лозана бе заявил, че Западна Тракия е нужна на Гърция, за да настани там своите бежанци от Източна Тракия. Но и без това насърчение гърците бяха решили на всяка цена и с всички средства да изпъдят българското население от Западна Тракия и да я гърцизират. В Западна Тракия можеха да останат само тия българи, които се съгласяваха да подадат декларации, че са гърци, но „българската пропаганда“ ги е била застава да се наричат българи. Но както ще видим по-нататък, и тия българи, подали декларации, се презглеждаха под лупа и пак се изгонваха.

Гръцкото правителство, гръцката преса и обществено мнение бяха насочени към единствената цел - да прогонят българското население и да заселят земите му с гърци, докарани откъдето и да е. Трябва да признаем, че и ние го известна, малка макар, степен го улеснихме: изселките из България, по силата на посочените съглашения, не малко „гърци“ от съмнителен гръцки произход, които гръцката пропаганда за прибиране

Анастас Сп. Разбойников

на всичко гръцко изискваше. Доста от тия съмнителни елементи бяха от гърците, настанени в Западна Тракия*.

„Няма нужда от чуждо население в Тракия“, писа меродавният гръцки в. „Катимерини“ от 3 декември 1924 г.

* Българите патриаршисти в с. Кърка в 1913 г. при нещастната за нас Междусъюзнишка война искали да избягат в България заедно с другите българи, но комендантът не им дал вагони. Те били заварени от гърците и след това гърците ги изтеглили и заселили в Драмско (с. Доксам). В 1915 г. били тук намерени от българските войски и върнати в родното им село Кърка. Те си останаха в селото и при гръцката окупация, доста изтезавани от гърците настанени там „бежанци“ и сега са си там.

Каква е била по онова време официалната гръцка политика по отношение на Западна Тракия, силно и безогледно прокарвана, се вижда и от признанието на Жан Сандер, представител на ОН и председател на Смесенатагръцко-българска комисия по изселването. Той е декларирал пред редактора на в. „Елефтерос Типос“, че „всички българи, които не желаят да променят народността си, трябва да напуснат Тракия и да се изселят в България“ (брой от 7 юни 1924 г.). Разбира се, това не пречеше и по-късно още гръцкото правителство да подписва разни протоколи за „по-кровителство на малцинствата“.

Така Западна Тракия се обезлюдя от българи. Гръцкият терор се оказа по-силен, отколкото признатата привързаност на българина към своята земя.

Разбира се, естествена последица след всичко това беше спогодбата „Моллов-Кафангарис“, сключена в Женева на 9 декември 1927 г., с която се уговори парично изплащане на имотите на всички изселници, избягали от Западна Тракия и Македония или изселили се „доброволно“, а така също ликвидиранието на обществените имоти. Впоследствие и за самите гърци стана ясно, че имотите на изселките се българи от Западна Тракия и Македония са много повече, оценени в пари, отколкото имотите на изселките се гърци от България,

поради което Гърция поиска да спре изплащането на тия имоти, като го постави във връзка с изплащането на репарациите от страна на България (1931 г.). Известно е, че Гърция получаваше близо 76% от определените да плаща България репарации. Обаче българското правителство поддържаше становището, че според спогодбата Моллов-Кафангарис дългът на гръцкото правителство е дълг към частни лица изселници българи, които са оставили имотите си в Гърция. Изобщо Гърция плати една много малка част от имотите на изселките се българи.

Днес Западна Тракия в народностно и поселищно отношение е претърпяла коренни промени и е станала просто неизвестна за нас. Почти всичкото българско население волю-неволю я напуснало. А това българско население преди френската окупация съгласно административното българско преброяване в 1919 г. е било, както видяхме, кръгло 88 000 души без българите мохамедани, а заедно с българите мохамедани е било 105 хиляди души, но преди това е било още повече. На техните места са заселени може би много повече гръцки бежанци из Мала Азия, черноморските крайбрежия и от другде.

Градовете и селата, повечето от тях са преименувани. Гърците се постаряха в продължение на 20 години тяхно владичество да дадат гръцки образ на Западна Тракия.

Изгонването на българите от Западна Тракия и заселването

и с гърци, както и заселването с гърци на Южна Македония, впоследствие се разглеждаше от западноевропейски видни учени и професори. Някои от тях възторжено сочеха гърците като необходимите нови, просто пратени от провидението общовителни на тия земи. Ярък знатник на гръцката кауза последните години бе французкият проф. Jacques Ancel, за когото заселването и преобразуването на Западна Тракия и Югоизточна Македония чрез бежанци гърци от Мала Азия е „гръцкото чудо от XX в.“. Жак Ансел е най-виден съвременен геополитик във Франция. Изобщо французите последните години на много места виждаха все чудеса при успехите на приятелските там народи („Miracle grec du XX siècle“ или „Miracle turc“). Но, струва ми се, че от теоритичните концепции за държавната граница на Жак Ансел (вж. Geographie des frontieres, Paris, 1938) можем и ние да се възползваме. „Държавната граница, казва Ж. Ансел, е една политическа изобара, която фиксира за известно време равновесието между две налагания“. Той отхвърля схващането на германската геополитична наука за истински и естествени граници. Следователно, щом е за равновесие между две налагания, ние можем да върваме, че „западнотракийската гранична изобара“ може да бъде скоро заместена под влияние на новото „налягане“.

Край

Капитан Петко Войвода се извиси и в Киев

От стр. 1

Идеята за създаване на паметник на Капитан Петко Войвода в Киев е на покойния председател на Съюза на тракийските дружества в България Костадин Карамитрев.

Негов автор е известният български скулптор проф. Валентин Старчев.

В делегацията на тракийци участваха председателят на СТДБ Красимир Премянов, главният секретар Стефан Груев, Василиос Мелиос, член на Върховния комитет на СТДБ, доайенът на тракийските дружества Недялко Комнев, председателите на тракийските дружества във Варна и Стара Загора Румяна Вълчева и Петра Мечева, авторът на книгата за българските християнски селища в Западна Тракия Димитър Шалапатов (Хасково), дарители.

През последните три месеца идеята за паметника - и с помощта на българските медии - се превърна в общонационална инициатива, в която се включиха тракийци, живеещи в България, както и потомци на изселени се преди 200 години българи, които живеят в Украйна, много граждани, фирми и институции.

Изграждането на монумента е струвало повече от 70 хиляди евро. Дарители са хора от България и Украйна.

В деня на откриването още по обяд градинката беше изпълнена с развълнувани, празнично пременени нашенци в приподвижнато настроение. Надолжително с астробуси и коли неколкостотин човека, организирани от Съюза на тракийските дружества в България и Асоциацията на българите в Украйна, обикаляха алеите в очакване на събитието.

Изви се тракийско хоро.

Започна тържествената церемония с химните на България и Украйна.

На церемонията присъстваха още вицепрезидентът на България Ангел Марин, Виктор Анатолиевич Майко, зам.-министър на външните работи на Украйна, Михаил Илич Кучук, зам.-ръководител на Киевската градска държавна администрация, Галина Гареза, зам.-кмет на Киев и ръководител на Секретариата на Киевския съвет, Антон Киссе, президент на Асоциацията на българите

те в Украйна, и Димитър Владимиров, посланик на България в Украйна.

„Капитан Петко Войвода е оня героичен и морален стожер, по който ние днес се съизмерваме и се водим в делата си - заяви в словото си председателят на СТДБ Красимир Премянов. - Защото и днес тракийската кауза е нашата кауза, а Тракия - нашата земя, която все повече руши граници и различия и ще свързва хората в името на европейското ни бъдеще.“

„Ние, украинците, разглеждаме това събитие като важен етап в признаването на общото историческо минало между нашите народи - посочи от своя страна зам.-министърът на външните работи на Украйна Виктор Майко. - Ние се гордеем, че украинските войни участваха в освобождението на България и сме благодарни на българския народ, че той признава и чества подвига на украинските герои, участвали в освободителната война.“

„Изграждането на паметника на националния ни герой не би било възможно без организацията, създадена от Асоциацията на българите в Украйна, която тази година чества 115 години от основаването си и която представлява повече от 300 хиляди българи, потомци на изселени се по време на турското робство наши сънародници в бившата Руска империя, сега на територията на Украйна“, посочи Антон Киссе, президент на АБУ.

Вицепрезидентът Ангел Марин произнесе слово за живота и дейността на Капитан Петко Войвода и поздравил организаторите и присъстващите официални лица и гости от Украйна и България. „Капитан Петко Войвода през целия си живот води война за справедливост и аз винаги съм се водил от неговия пример - подчерта в словото си при откриване на паметника. - Неговият безсмъртен пример е толкова значим, че капитанското му звание е по-значимо исторически от генералското“, посочи вицепрезидентът на България.

Честта да открие паметника на Капитан Петко Войвода в Киев бе на вицепрезидента Ангел Марин заедно с Виктор Майко, Михаил Кучук, Красимир Премянов и Антон Киссе.

Паметникът бе осветен от Варненския и Вели-

копреславски митрополит Кирил, който отслужи водосвет. Преди това митрополит Кирил осъществи аудиенция при митрополита на Киев и цяла Украйна Владимир.

Официалните гости от България поднесоха венци и цветя пред паметника на Капитан Петко Войвода в Киев - от името на вицепрезидента Ангел Марин, на Киевската градска държавна администрация, Съюза на тракийските дружества в България, Асоциацията на българите в Украйна, посолството на България в Украйна, тракийско дружество „Капитан Петко Войвода“ във Варна, Висшия съвет на БСП и Парламентарната група на Коалиция за България, Варненския свободен университет.

След откриването на паметника на Капитан Петко Войвода центърът на Киев бе огласен от близо едновременно празнична програма, която привлече погледите на минувачите и накара колите по улица „Иван Федоров“ да забавят ход.

Когато тракийските фолклорни състави от Варна, пременени в пъстри национални носии, запяха „Петко лъо, капитанино“, множеството запя заедно с тях, а в очите на мнозина от присъстващите се появиха сълзи на радост и гордост. После подеха българите от Бесарабия и празникът стана още поистински и пълен. Тържеството на българщината завърши с общо голямо българско хоро.

Случайно преминаващите киевчани, много от които младежи и студенти от близките институти, както и дошлите заради специалния си интерес към събитието и към България гледаха с любопитство и доброжелателност церемонията и присъединявайки се към множеството, станаха част от него.

За заслуги към тракийското движение със златен медал „Капитан Петко Войвода“ с лента бяха отличени вицепрезидентът Ангел Марин, председателят на АБУ Антон Киссе и директорът на Дирекция „Култура и опазване на културните ценности и паметници“ в Киевската градска държавна администрация Геннадий Гера.

След тържествената церемония СТДБ даде прием в салоните на българското посолство в Украйна.

Вицепрезидентът Ангел Марин произнася слово за Капитана

Сред официалните гости беше Варненският и Великопреславски митрополит Кирил

Антон Киссе поздравява гостите и гражданите на Киев

Тракийци от Варна развяха знамето на дружеството, което носи името на Капитана

Лицата на варненските изпълнители грееха

Капитан Петко Войвода ни легитимира пред другите народи и държави

Вицепрезидентът Ангел Марин

Уважаеми представители на украинските власти, Ваше Високопреосвещенство, драги организатори на това тържество, скъпи сънародници, братя, граждани на Украйна,

За мен е много висока чест да бъда заедно с вас на това знаменателно събитие.

Аз съм израснал като човек и съм постигнал нещо в моя личен живот, защото съм се опитвал да бъда като героите на България, като Капитан Петко Войвода.

Затова всички, което става днес на това място, е мое дълбоко лично преживяване. Капитан Петко Войвода винаги ме е покорявал с това, че той е истински воин на справедливостта. Той е защитник на бедните. Той е закрилник на всички онеправдани и унижени. Той се отнася с уважение към всички хора независимо от тяхната националност.

Капитан Петко Войвода не само осъзнава, че трябва да помага на своя поробен народ, а и като човек на действието се включва в борбата за

Слово на вицепрезидента Ангел Марин, произнесено в Киев на 8 септември 2011 г.

неговата свобода. Той се бори за свободата и на други народи. Гърците първи му дават званието „капитан“ за неговото участие в борбата за свободата на Гърция на остров Крит. Имайте предвид, че критските гърци признават за най-високо войнско звание званието „капитан“. Дори аз, който съм генерал от Българската армия, признавам неговото капитанско звание за по-високо от моето.

Капитан Петко Войвода е не само герой, посветил живота си на свободата на своя народ. Той има нежна душа на безкрайно добър човек. За да го видиш и за да го разбереш, трябва да се качиш много на високо и да се повдигнеш на пръсти. За него хората пеят песни и така се сбъдва пророчеството на поета Христо Ботев, че за човека, паднал в борбата за свобода, песни се пеят.

Знаете ли какво си помислих, когато дойдох на това място преди няколко минути. Помислих си: „Ей, Капитане, защо не можеш отнякъде сега да ни видиш как се събираме в твоя чест и да изпеем всички заедно песента на родопчани от моя роден край – „Петко ле, капитане, Петко ле, командирине...“?

Днес Капитан Петко Войвода ни е много нужен. За нас той е пример. За нас той е

мерило. За нас той е морален ориентир за бъдещето. Чрез него ние се сравняваме, за да разберем дали като него изпълняваме своя дълг към народа си, към отечеството. Уважават го дори и хората от турската нация, срещу властта на която се е борил. Ще ви припомня какво казва един турчин за него: „Капитан Петко Войвода е велик българин. Капитан Петко Войвода е водач на българите. Капитан Петко Войвода е истински мъж.“

Знаете ли какво означава турчин да признае това на българин, който се е борил срещу турските власти?

Капитан Петко Войвода ни легитимира нас, българите, пред другите народи и пред другите държави. Със своята честност, последователност, справедливост, със своята човештина той покорява не само българите, но и другите народи. И нещо много важно: ние като негови потомци, като негови последователи сме призвани да се включим в създадената от него традиция, най-големият връх на която е да уважаваш другия, да зачиташ неговото достойнство и значимост. А не е ли уважението на другия и в основата на приятелството между народите на България и Украйна?

† Варненски и Великопреславски митрополит Кирил Паметникът на Капитан Петко Войвода в Киев

Пред новооткрития паметник

Българският капитан с голямо сърце и великодушна душа вече е в Киев. Осъществиха се възжеланията на приснопаметния, царство му небесно, дългогодишен председател на Съюза на тракийските дружества, неуморим труженик за обезсмъртяване на паметта на многострадалните тракийски мъченици и най-изявените тракийци, борци за народна свобода, изпълнен с обич и грижи за бъдещето на нацията и потомците на българските тракийци, незабравимия Божи раб Костагин Карамитрев да бъде издигнат паметник на великия Петко капитанина и в столицата на Украйна Киев.

Къде ли не у нас и в странство се възвишават увековечаващи паметта на народния закрилник паметници, един от друг по-внушителни и впечатляващи. Най-красивият и неотразим, засега обаче, е този, който украси и осмисли един зелен кът от прекрасния град на Днепър.

Поклон пред наследниците и продължителите на делото на Костагин Карамитрев в България, пред българската държавна власт и дипломация, съдействали активно по случая, и преди всичко на българите, преселили се в Украйна и намерили в нея гостоприемство и второ Отечество, които не пожалиха сили и средства, за да се осъществи този акт на благодарност и признателност пред делото на Капитан Петко Войвода. Поклон и пред властите на Украйна и града, които също оцениха заслугите на знаменития българин за сърдечните отношения между благочестивите ни народи и съдействаха за напомняне на местните жители, че е имало такива борци за народни правдини, мир и братство между народите, от каквито се нуждаем и днес.

Не можем да не се възхитим на изящното и вещо изпълнение на автора на паметника, изваял

впечатляващ образ на безстрашния и смел българин. Гражданите, младото поколение и гостите на Киев ще имат на какво да се удивляват и наслаждават. Градската вече се осмисля и има съвършено нов, облагороден вид, става място не само за прохлада и отдиш, но и за естетическо, културно и патриотично възпитание.

Освен това осмислянето на паметника се осъществява и чрез това, че Капитанът е отпразил поглед към отсрещната сграда, в която се помещават няколко културни центъра на различни държави, между които на Турция и на Македония, с което напомня на всички, че е положил много усилия за добруването между народите, което също е много нужно и днес, та всички, независимо от народността си и веров произход и принадлежност, да не жалим средства, а да полагаме всевъзможни усилия, за да има благоденствие, мир и сътрудничество в целия свят, който е общ за всички.

Какъв по-добър начин за показване на пример, че е имало такива човещи с глава буква?

Какво по-благородно от това да се проектират и показват такива синове на своя народ, които са живели достойно и жертвено, като и след смъртта си ни напомнят как трябва да живее човек – да има свой мироглед и позиция и да ги отстоява.

Дай Боже да има повече такива личности, които да са изпълнени с Божествена любов и дела на милосърдие, състрадателност и жертвоготовност, за да има много топлина в отношенията между народите, та да творят и създават блага, за да изпълняват блабата и свършенна воля Божия, за да бъдат верни на предназначението си, което им е възложил изпълнението с възвишена любов към човечеството Господ Бог.

В приятелски разговор с автора на паметника проф. Валентин Старчев

Множеството при откриването беше внушително

Издигането на паметника в Киев е общобългарско дело

Красимир Премянов

Интервю с Красимир Премянов, председател на СТДБ

- Г-н Премянов, доволен ли сте, че в украинската столица вече се извисява паметник на тракийския и българския герой Капитан Петко Войвода?

- С този факт трябва да се гордеят всички. Като казвам всички, а те са страшно много, имам предвид хората, които дадоха основание да обяви, че изграждането на този паметник беше общонародна акция. Мисля, че подобни прояви, свързани с общобългарско представяне, трябва да носят удовлетворение на всички български граждани, на целокупната българска общественост. Това, което тракийци свършиха с помощта на много патриотично настроени организации, бизнесмени, граждани и наши членове, ще остане с годините един траен знак за достойно присъствие на българите и българщината в столицата на Киевска Рус, откъдето е тръгнала руската държавност, където писмената на светите братя Кирил и Методий чрез старобългарската книжовност са намерили благодатна почва за развитие и където са били поставени основите на източното православие сред народите на Русия, Украйна и Беларус.

Паметникът се извисява гордо на място, където ще напомним по един много деликатен и коректен начин за сложната история, която имат българските тракийци и въобще българите, свързана с борбите за национално освобождение,

с извоюването на национална независимост, защото той е ситуиран срещу посолството на бившата югославска република Македония и Центъра за турска култура. Това не е агресивно предизвикателство. Това е едно историческо напомняне.

- Още повече че в Руско-турската освободителна война от 1878-1879 г. участват и много украинци...

- И българи, които живеят там... Бих искал да подчертая, че основният фактор в изграждането на този паметник от украинска страна освен властите там, централните и местните, са стотиците хиляди българи, представлявани от Асоциацията на българите в Украйна с президент Антон Иванович Кисе. На практика за организационната работа, за техническата работа, за техническото изпълнение решаваща е тяхната заслуга.

- Идеята за паметник на тракийския войвода в Киев беше на Костадин Карамитрев, дългогодишния председател на СТДБ. Тази идея вие след неговата кончина доведохте докрай, така че паметникът е своего рода венец, макар и посмъртен, на родолюбивата му дейност. Смятате ли и напред да продължите традициите, завещани ни от предишното ръководство на тракийската организация и дали тази приемственост в бъдеще ще се обогати с нови форми на изява?

- Всичко, което води до развитието на организацията, до засилването на нейния авторитет, престиж и влияние, може да се каже, че е продължение на полученото наследство, оставено ни от Костадин Карамитрев. Самият паметник е реализация на последната негова идея, за което споменах в словото при откриването на

паметника.

Всяко време отправя нови предизвикателства. Организацията трябва да е готова. Тракийци трябва да бъдат адекватни в осъществяването на своята активна общественнополезна дейност. Важно е и нейното пълноценно присъствие като организация в дневния ред на България.

- Един от централните ни всекидневници във връзка с отразяването на това събитие в Киев излезе със спекулативно заглавие, от което излиза, че издигането на паметника не е тракийско и общобългарско дело, а проява с политически привкус. Може ли да се твърди подобно нещо?

- Официалната делегация беше формирана от представители на ръководството на тракийската организация и тракийските дружества. Тя беше водена от вицепрезидента на България Ангел Марин. Ще припомня, че в делегацията беше Варненският и Великопреславски митрополит Кирил, член на Централното ръководство на СТДБ. Бяха поканени и основни спонсори от българска страна при набирането на средства за изграждането на паметника. Ние никога не сме канили по политически признак.

- Това е особено важно да се подчертае според мен, защото сега сме в предизборна обстановка и всеки може да спекулира.

- Вижте... Ние поканихме и Павел Йорданов, който е председател на Дружеството за приятелство България-Украйна. Не сме го поканили като представител на ГЕРБ. Той не дойде, но това е друг въпрос. Не сме канили никого в политически план. Но трябва да признаем, че единственият венец от национално ръководство на партия и от парламентарна група беше венецът на БСП и Коалиция за

България, които също са сред спонсорите. За разлика от всички останали. Справедливо е да подчертая това. Фактът, че имаше техни представители, означава, че те уважават общобългарския повод. Защото ако трябваше да бъде възприет някакъв фон за това събитие, това не беше нито един партиен цвят. Това беше бялото, зеленото и червеното - цветовете на нашето национално знаме.

Всички спонсори, оказали ни финансова помощ в реализацията на тази идея, които ще участват в изборите, разбира се, ще получат нашата тракийска подкрепа. Ще подкрепим и всички кандидати, които споделят тракийската кауза, които защитават интересите на тракийците и имат намерение да правят това и в бъдещата си дейност.

- Прави впечатление липсата на каквито и да е държавни институции от списъка на спонсорите. Знам, че преди време ръководството на СТДБ се обърна към тях с молба да помогнат финансово инициативата.

- Да, ние се обърнахме към правителството, към Народното събрание, дори към Българската народна банка и др. Всички тези институции отговориха по един за мен странен начин, меко казано, че в бюджета на съответните институции не са предвидени средства за това. Странно, защото всяка институция е съставена от личности. Някои от личностите, които са имали добро отношение към този повод, можеха със собствени средства да се включат. В този смисъл, за голямо съжаление, можем да констатираме, че някои от институциите и политическите партии са сложили очила, през които виждат само цвета на собствените си партии и забравят трибагренника.

- Или просто личните си интереси...

- ...и пренебрегват общонационалните. Това е печално. И това трябва да се промени. Все повече и повече трябва да идват в управлението на страната личности, които милеят за България на първо място и на второ - са представители на своите политически сили. Ако анализираме положението по този конкретен случай, можем да пишем много слаба оценка на повечето политики и политически сили.

Въпреки всичко ние изпратихме до Държавния протокол едно писмо, в което настояваме да се въведе практика, защото такава не съществува, всички официални делегации от нашата страна да почитат паметника на Капитан Петко Войвода в Рим, който също е дело на СТДБ, както и новооткрития му паметник в Киев. Дано поне тази молба-препоръка уважат.

- Поздравявам ви, че паметникът на Капитан Петко Войвода в Киев е вече факт. Това, сигурна съм, ще подобри и двустранните отношения между България и Украйна...

Съгласен съм...

Знаете ли, много жалко е, че и в хода на изграждането на паметника и на неговото транспортиране в Киев държавните институции, които вече бяха поели някакъв ангажимент, след това не оказаха никакво съдействие. Можеха да го окажат с транспортирането на паметника, можеха да го окажат със съдействието по приемането на паметника като получател, можеха да го окажат при монтирането на паметника. Но не го направиха. Което мен лично много ме възмути, защото имам друга представа за поведението на държавните институции.

Интервюто взе Елена АЛЕКОВА

Митрополит Кирил освещава паметника

Антон Кисе е радостен, че Капитан Петко Войвода извиси ръст в Киев

Цветя за Капитана

Тракийци ще подкрепят Ивайло Калфин

Мигове от срещата

От стр. 1

На 3 септември 2011 г. Ивайло Калфин изпрати до ръководителя на тракийската организация писмо, в което четем:

„Предстоящите избори за президент и вицепрезидент на Република България са особено важни за бъдещето на страната. През последните години се очертават опасни тенденции за развитието на демокрацията и конституционния ред, на социалната и правовата държава. Свидетели сме на тотален натиск върху институциите, политика на агресия, конфронтация, отричане на различното мислене, задълбочаващо се разделение на нацията.

На България ѝ е необходим различен тип политика - политика на диалога, на алтернативите, на политическата отговорност и на гражданската подкрепа. Именно институцията на президента може да постави тези въпроси и да работи за постигане на национално съгласие по тях.

Търсейки широко взаимодействие с всички, които милеят за демокрацията в страната ни, предлагам да бъде проведена среща със Съюза на тракийските дружества в България - една от най-авторитетните и уважавани обществено-патриотични организации в страната, на която да обсъдим конкретни инициативи и бъдещи съвместни действия за реализирането на успешна предизборна кампания.

Наша отговорност е да постигнем победа за страната на предстоящите избори и да спасим достойнството на България и на българите.“

В отговора си до Ивайло Калфин и проф. Стефан Данаилов председателят на тракийската организация подчерта:

„Съюзът на тракийските дружества в България (СТДБ), като олицетворение на тракийското национално движение, печели все по-голям авторитет и влияние като обществена, патриотична и непартийна организация, заемаща достойно и забележително място в гражданското общество.

Тракийското национално движение, което е мощно, с непрекъснато нарастващо влияние, в неговата чистота като общест-

вена, патриотична, непартийна, неправителствена организация придобива все по-активен авторитет сред младите хора, които не искат да се идентифицират със старите партии, но които имат силно патриотично чувство и търсят възможност да се изявят в политическия живот в защитата на една истинска и стойностна национална патриотична кауза.

Тази формула получава нова характеристика в духа на демокрацията в развитието. Защото тракийската кауза е неотделима от българската кауза.

В този смисъл ние сме готови на диалог с тези, които са готови да работят за укрепването и общественото признаване на СТДБ, за да се чуе гласът на тракийците в България и да се възстановят социалните и имуществените права на тракийските бежанци, за разработването на новата стратегия на СТДБ: за национално тракийско движение, „Тракия без граници“, „Интеграция на Тракия в рамките на ЕС“, за създаване и управление на Еврорегион „Тракия“, за възобновяване на връзките с българите в чужбина, за възраждането на българщината и православието в изконните български земи.

Готови сме за съвместна работа с кандидатите за президент и вицепрезидент на страната, които познават проблемите на тракийските българи и проявяват готовност да ги защитават в двустранните отношения с Турция и в многостранните отношения и които могат да формулират такъв дневен ред на обществото, който да обедини хората и да ги мобилизира в постигането на приоритети, свързани, от една страна, с просперитета на България, и от друга - с повишаване нивото на живот на българските граждани.

По традиция лидерите, които Съюзът избира, трябва да са достатъчно близо до различните политически партии, за да ги мотивират да работят за националната идея и тракийската кауза, но и достатъчно далеч, за да не зависят от нито една политическа партия. Наша традиция е да се търсят пътища за консолидация на българския народ

около национални каузи, които ще съдействат да се съхрани националното ни достойнство, да се преодолее натрупаният негативизъм и да се търсят възможности за развитие и просперитет в сложната международна икономическа и политическа реалност.

Нашите членове биха се идентифицирали с кандидати за президент и вицепрезидент, които са национално отговорни, с чувство за дълг, компетентни, споделящи принципите на социалната справедливост, добре приети от мнозинството.

Уважаеми г-н Калфин, Тракийци не са забравили, че като външен министър именно Вие започнахте преговорите с Турция за връщане на имотите им.

Уважаеми г-н Данаилов, Ние, тракийци, Ви приемаме като един от нас и още приживе г-н Костадин Карамитрев заяви, заедно с всички нас, подкрепата ни в една бъдеща Ваша предизборна кампания.

Убедени сме, че с такава силна двойка тракийската кауза ще бъде достойно защитена.

Тъй като считаме, че досегашната ви политическа и обществена дейност припокрива качествата, достойни за президентската и вицепрезидентската кандидатура, ви каним на среща с ръководството на Съюза на 19 септември 2011 година в 11.30 часа в централата на СТДБ.“

В хода на разговора в Тракийския дом бяха обсъдени проблемите на тракийските българи и основните искания на тракийци към президентската институция.

Красимир Премянов запозна накратко госта с историята на организираното тракийско движение. Той припомни ролята на Ивайло Калфин в качеството му на вицепремиер за създаването на Смесената комисия на България и Турция и включването в дневен ред на проблема на тракийските бежанци. „Проф. Стефан Данаилов е потомствен тракиец – гопълни Красимир Премянов, – неговият баща доц. Ламби Данаилов е бил и председател на тракийската организация.“ Ръководителят на Съюза

изтъкна, че Стефан Данаилов е работил активно за укрепването и авторитета на СТДБ, както и за оказаната от него помощ при възстановяването на двете български църкви в Одрин. „Ако бъдем подкрепени от президентската институция – подчерта председателят на СТДБ – и лично от президента, смятам, че това ще допринесе за укрепването на нашата организация, която пред себе си е поставила триколяра и търси не конфронтационното, а обединяващото начало.“

Ивайло Калфин благодари за отзивчивостта на СТДБ и за възможността да се срещне с тракийци. „Аз не съм тракиец, но вече започнах да усещам това като някакъв минус – спогели той. – Където и да отида из страната, на срещите винаги идват хора, които казват, че там има тракийско гружество. Което е много хубаво, разбира се...“

Мисля, че каузата на СТДБ е национална кауза. Да, в нея има много семейни, родоци и емоционални връзки, но е национална кауза и е част от отношенията ни със съседните страни.“ По повод на тържеството на Петрова нива Ивайло Калфин каза, че не за пръв път тази година е присъствал там. „Знам, че се провеждат и други подобни паметни чествания – отбеляза той, – организирани от тракийските дружества. Тук става въпрос за патриотизъм, който на малко места вече може да се види. Тези ваши инициативи са важни не само за региона, за самите дружества или за когото и да е било друг. Те са важни преди всичко за държавата, за междудържавните отношения.“

Ивайло Калфин показа за пореден път, че е добре запознат с проблемите на тракийските българи и изрази безрезервна готовност да работи за разрешаването им.

„Докато работех в министерството на външните работи – припомни той, – имах възможност да съдействам, и не само да съдействам, да се сложат на масата за преговори наболели въпроси, да има решения, колкото и

да са неприятни за някого... Споменахте за Турция... Това, разбира се, бе следствие на многото настояване от наша страна... И така, на една среща президентът Първанов и турският му колега Гюл уточниха някои трудни въпроси, които непрекъснато се бутаха встрани, за да не разваляме отношенията си... След срещата им се създаде през 2009 г. работна група, която започна да се занимава с тези проблеми. Тя направи план за работа (кои въпроси да се обсъждат, какви позиции има, изработи българската позиция). Минаха през Министерския съвет. Имаха мандат да преговарят. Основният въпрос за нас беше свързан с компенсацията на тракийските бежанци. Комисията се срещна, мисля, два пъти през 2009 г. След това, доколкото знам, не сме проявявали инициатива от наша страна. Но работната група съществува. Според мен е задължително тя да започне да работи и този въпрос да влезе в двустранните отношения.“

Ивайло Калфин разказа какво е направено, за да се включи темата за компенсацията в процеса на преговорите за приемането на Турция в Европейския съюз. Изтъкна заслугите на доц. Маруся Любчева и Евгени Кирилов. „Общо взето – каза той, – това, което трябваше да направим, го направихме. А то е – да изпратим информация на Европейската комисия, в която да кажем, че България има такъв проблем с Турция и че козато се стигне до съответната глава, той ще бъде важен. И да информираме страните членки какво очакваме да направим, какви стъпки сме предприели, така че да знаят, че това е проблем, по който се работи, който стои, който за България не е решен.“

Тогава работехме много активно с Държавна агенция „Архиви“. Боряна Бужашка беше по това време неин директор. Тя специално свърши много работа по издирването и събирането на документи и материали, по тяхното оформяне, систематизиране и т.н. Искахме, когато поставяме въпроса и пред турската страна, и пред други партньори, да имаме максимално много ос-

и Стефан Данаилов

нования за това.“ Ивайло Калфин увери, че при успех на изборите ще има възможност от друга позиция да работи още по-активно за разрешаването на тракийския проблем.

Оказа се, че и темата за пилотен проект Еврорегион „Тракия“, повдигнат от Красимир Премянов, по негово признание му е много близка. „Това е един добър начин – допълни той – чрез европейските програми да се отворят пограничните райони. В Европа пограничните общини са благоденстващи, защото там има много трафик, много движение на хора, стоки и т.н. У нас те са отдалечени, отрязани, без инфраструктура, обезлюдяващи.“ Той увери, че в ЕС започват да гледат по-широко на това какво е регион и как един регион може да се развие по-добре, че там вече се разработват стратегии за макрорегиони – Стратегиите за Балтийско море, например, или Дунавската стратегия, включващи страни членки и страни, които не са членки на ЕС, така

че моделът на финансиране на проекти, на разработването на тези проекти би могъл да бъде абсолютно приложим и в стратегията за Еврорегион „Тракия“, където влизат страни членки (България и Гърция) и Турция, която не е членка на ЕС. „В тази посока, убеден съм, има много хляб“ – добави той.

В заключение Ивайло Калфин изрази задоволството си по причини, както отбеляза самият той, „и политически, и емоционални, и лични“, че Стефан Данаилов се е съгласил да участва заедно в кандидатурата за президентската кампания, като подчерта, че любимият на българската публика актьор е човекът, който не забравя проблемите на тракийците.

В разговора взеха участие още членовете на Централното ръководство Петра Мечева, ген. Тодор Бояджиев, зам.-председател на Съюза, Милен Люцканов – зам.-председател, Румяна Вълчева, Николай Димитров, Краснодар Беломорски. На срещата бяха и главният секретар Стефан Груев,

главният редактор на в. „Тракия“ Елена Алекова, Методи Бунжулов и Чавдар Георгиев.

Красимир Премянов подари на кандидатурата-президента портрет на Капитан Петко Войвода, разработката на стратегията „Интеграция на Тракия в рамките на Европейския съюз. Създаване и развитие на Еврорегион „Тракия“ и книгата „Тракийският въпрос и тракийското движение в България“ на проф. Иван Филчев, директор на Тракийския научен институт.

Направеното от Ивайло Калфин досега и изразената на срещата ангажираност с тракийския въпрос дават основание на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България да обяви подкрепата си за кандидатурата-президентската двойка Калфин – Данаилов и да призове всички тракийци да гласуват за тях.

Декларацията, която бе приета непосредствено след срещата, публикуваме отделино.

В. „Тракия“

ДЕКЛАРАЦИЯ на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България

Съюзът на тракийските дружества в България, като олицетворение на тракийското национално движение, обединяващо над един милион потомци на прокудени от земите си българи от Беломорска, Одринска Тракия и Мала Азия, винаги е бил отворен за конструктивен диалог с всяка институция и обществена организация, която има позитивно отношение към проблемите на тракийците.

В съгласие с тези свои принципи Централното ръководство на СТДБ проведе среща на 19 септември 2011 г. с кандидат-президентската двойка Ивайло Калфин – Стефан Данаилов по тяхна инициатива.

В хода на разговора бяха обсъдени проблемите на тракийските българи и основните искания на тракийци: да се чува гласът им в обществено-политическия живот на страната; да се възстановят имуществените им права като потомци на тракийските бежанци; тази тема да се включи в дневния ред на двустранните отношения с Република Турция и да се отстоява в европейските институции.

В досегашната си обществено-политическа дейност Ивайло Калфин и Стефан Данаилов показаха, че добре познават проблемите на тракийските българи и винаги са изразявали безрезервна готовност да ра-

ботят за разрешаването им. Доказателство за това е фактът, че като министър на външните работи на Република България именно Ивайло Калфин бе първият български министър, започнал преговорите с турската държава за обезщетение на бежанците от Одринска Тракия и Мала Азия, прогонени от домовете им. Стефан Данаилов, който е потомствен тракиец и е бил наш представител в българския парламент, има личен принос като министър на културата за възстановяването на българските църкви в Одрин. Пример за отношението им към СТДБ е тяхната инициатива за провеждането на днешната среща.

Всичко това дава основание на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България да обяви подкрепата си за кандидатурата-президентската двойка Калфин – Данаилов и да призове всички тракийци да гласуват за тях.

Заставайки зад това решение, Централното ръководство на СТДБ е убедено, че по този начин гарантира съпричастността на бъдещите президент и вицепрезидент на Република България с тракийската кауза.

19 септември 2011 г.
гр. София

Йордан Гевреков на 80 години

УВАЖАЕМИ
ГОСПОДИН ГЕВРЕКОВ,

Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България и вестник „Тракия“ Ви поздравяваме най-сърдечно с Вашия достоен 80-годишен юбилей.

Роден на 21 септември 1931 г. в плевенско село, новообразувано от тракийски бежанци в края на XIX век, потомък на голям тракийски род, Ви с всеогайност и преданост ръководите плевенското тракийско дружество като негов председател.

Дългогодишната Ви работа в кооперативното движение и отговорните държавно-административни

постове, които сте заемали, съриатата Ви ангажираност с обществена дейност са Ви дали онази рутинна, но и гръзновеност, които и днес Ви помагат да разностранявате и обогатявате организационния живот на тракийското дружество в Плевен.

Обществени Ви ангажименти не са попречили да създадете здраво семейство, което тачи и не забравя тракийския си корен.

ЧЕСТИТ ЮБИЛЕЙ И НА МНОГОЯ ЛЕТА!

КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ,
председател на Съюза на тракийските дружества в България
ЕЛЕНА АЛЕКОВА,
главен редактор на в. «Тракия»

Тракийски клуб в Крън

Петър СЛАВОВ

Решихме да направим в с. Крън тракийски клуб, където да се събираме и да организираме пътувания до родните места на предците ни и чествания на тракийските и националните празници. Всекидневната среща с хора развива по-добре колективната дейност.

Клубът се помещава в ремонтирана сграда и е оборудван със средства на председателя

на тракийското дружество „Капитан Петко Войвода“ в селото Петър Славов и с активното участие на тракийците Атанас Мавре, Марко Колев, Петър Любенов и др. Сред множеството на отиването бяха кметът на Казанлък Стефан Дамянов, Костадинка Димитрова, председател на тракийско дружество – Казанлък, и др.

Накрая си пожелахме никога да не опустяват пътеките към нашия клуб.

За много години!

Централното ръководство на СТДБ и редакцията на в. „Тракия“ поздравяват най-сърдечно членовете на Върховния комитет на Съюза и ветерани по повод рождението им дни през октомври:

- 1 октомври - Анка Атанасова (Дерекова), Свиленград
- 5 октомври - Каля Кирчева, София
- 7 октомври - Румяна Вълчева, Варна
- 10 октомври - ген. Тодор Бояджиев, София
- 20 октомври – ген.-майор Нонка Матова, Пловдив
- 20 октомври - Денчо Михов, Бургас
- 26 октомври - Олег Петков, София

Пожелаваме им крепко здраве, много жизнени и творчески сили, за да участват все така усърдно и мащабно в по-нататъшното разширяване и укрепване на тракийската организация и за осъществяването на стратегическата ѝ цел „Тракия без граници“!

Тракийски календар ОКТОМВРИ

2 октомври 1932 г. - Проведен XVII редовен тракийски събор. Разгледано е организационното състояние и одобрено решението на Тракийския младежки съюз вместо в. „Завет“ да се издава списание „Завет“. За председател на ВИК е избран Иван Орманджиев, а за редактор на в. „Тракия“ Константин Петканов.

5 октомври 1912 г. – Начало на Балканската война на съюзените балкански държави против Турция.

12 октомври 1996 г. - Открит Тракийският мемориал „Илиева нива“ и параклис-костницата „Св. Петка българска“ в памет на избитите през 1913 г. 200 тракийски деца.

12-14 октомври 1930 г. - Проведен в София XV редовен тракийски събор. Изнесен отчет за заграбените имоти на тракийските бежанци от Източна и Западна Тракия.

13 октомври 1838 г. - Роден г-р Младен Желязков в Лозенград. Първият председател на създаденото на 12 май 1896 г. тракийско преселенско дружество „Странджа“ във Варна. Починал 1904 г. във Варна.

18 октомври 1925 г. - Подписан Ангорският договор с Турция - най-несправедливият и най-унизителният за България.

25 октомври 1931 г. - XVI редовен събор на тракийските българи, проведен в София, с отчет на ВИК и КК и реферат на тема „Политическите възможности на Балканите“ от Константин Петканов.

28 октомври 1933 г. - Проведен Учредителен конгрес на Тракийския женски съюз, на който е избрано ръководство с председател Мария Иванова.

ТРАКИЯ - орган на Съюза на тракийските дружества в България - София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7-А

Печат: ИК „Илинда“

Абонирайте се!

Каталожен
номер

759

Издава: Централното ръководство
Историко-политически коментатор: проф. Иван ФИЛЧЕВ
Главен редактор: г-р Елена АЛЕКОВА, отговорен редактор: Богдан БОНЕВ
e-mail: vestrakia@abv.bg, stdb_sofia@abv.bg, тел./факс: 02/ 987 57 53

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSG
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ - София 1000

КОРЕСПОНДЕНТИ: Михаил ЖЕЛЯЗКОВ (Бургас) - 056/86 16 76; Веселина АЛЕКСИЕВА (Варна) - 0888 89 59 27; Наско ТОДОРОВ - 0878 83 39 92; Негла ГОСПОДИНОВА (Перник) - 076/60 13 67; Бойка БОРАДЖИЕВА (Пловдив) - 032/67 35 18; Михаил МИХАЙЛОВ (Сливен) - 044/62 48 53; Виолета ФИЛИПОВА (Смолян) - 0301/63 008; Златка МИХАЙЛОВА (Хасково) - 038/66 58 22; Маргарита НАЧКОВА (Шумен) - 054/86 99 52; Мария ИВАНОВА (Ямбол) - 046/66 35 40

Капитан Петко Войвода се извиси и в Киев

Миг преди откриването

Паметникът вече е открит

Те го откриха

Бесарабските българки огласиха центъра на Киев

И проф. Валентин Старчев си направи снимка пред паметника

Те с право могат да се гордеят с успешно привършеното дело

Антон Киссе получава най-високото тракийско отличие

Новоотличените носители на златен медал „Капитан Петко Войвода“ с лента

Снимки от Киев и от срещата с Ивайло Калфин – Райчо Николов

Красивите бесарабки – потомки на тракийци, също отдадоха почит